

Soud:	Nejvyšší soud
Datum rozhodnutí:	04/19/2012
Spisová značka:	23 Cdo 3407/2010
ECLI:	ECLI:CZ:NS:2012:23.CDO.3407.2010.1
Typ rozhodnutí:	ROZSUDEK
Heslo:	Nekalá soutěž
Dotčené předpisy:	§ 44 odst. 1 obch. zák.
Kategorie rozhodnutí:	C

23 Cdo 3407/2010

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Hornochové a soudců JUDr. Zdeňka Dese a JUDr. Ing. Jana Huška v právní věci žalobkyně **GLOBTOUR GROUP, a. s.**, se sídlem Panská 12, 811 01 Bratislava, Slovenská republika, IČ 35894172, zastoupené Mgr. Petrem Balabánem, advokátem se sídlem Šafaříkova 1, 120 00 Praha 2, proti žalovaným **1) Globtour, spol. s r. o.** (dříve Agentura Globtour, spol. s r. o.), se sídlem Hanusova 24, 140 00 Praha 4, IČ 26170515, zastoupené Mgr. Helenou Kohoutovou, advokátkou se sídlem Za Poříčskou branou 12, 186 00 Praha 8, a **2) CZ.NIC z. s. p. o.**, se sídlem Americká 525/23, 120 00 Praha 2, IČ 67985726, zastoupenému JUDr. Petrem Hostašem, advokátem se sídlem Na struže 1740/7, 110 00 Praha 1, o ochranu obchodní firmy, práv k ochranným známkám a před nekalou soutěží, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 19 Cm 69/2008, k dovolání první žalované proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 1. března 2010, č. j. 3 Cmo 265/2009-282, takto

I. Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 1. března 2010, č. j. 3 Cmo 265/2009-282, v rozsahu, ve kterém odvolací soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku pod bodem II, a v rozsahu, ve kterém bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení, včetně nákladů odvolacího řízení a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. ledna 2009, č. j. 19 Cm 69/2008-216, ve výrocích pod bodem II a IV **se zrušují** a věc **se vrací** v tomto rozsahu Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

II. Dovolání první žalované v rozsahu, ve kterém směřovalo proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 1. března 2010, č. j. 3 Cmo 265/2009 – 282, v části, ve které odvolací soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku pod bodem I, **se odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou domáhala ochrany obchodní firmy, práv k ochranným známkám a před jednáním nekalé soutěže žalobou, v níž požadovala,

- aby první žalované byla uložena povinnost zdržet se užívání a nakládání s doménovým jménem „globtour.cz“, vyjma jeho převodu na žalobkyni,
- aby první žalované byla uložena povinnost převést doménové jméno „globtour.cz“ na žalobkyni a
- aby druhému žalovanému byla uložena povinnost provést registraci doménového jména „globtour.cz“ ve prospěch žalobkyně.

Podle žalobního tvrzení první žalovaná, tím, že zneužívala doménové jméno „globtour.cz“ při své podnikatelské činnosti, jednala nekalosoutěžně a zasáhla do práv žalobkyně k ochranným známkám a k obchodní firmě. Zdržovací nárok i odstraňovací nárok uvedený v žalobě žalobkyně tvrdila proti první žalované jako nároky podle § 53 obchodního zákoníku (dále jen obch. zák.), neboť dovozovala nekalé soutěžní jednání první žalované podle § 44 odst. 1 - generální klauzule, podle § 47 - vyvolání nebezpečí záměny a počínaje dnem 15. 5. 2008 podle § 50 - zlehčování, dále podle § 12 obch. zák. a podle § 8 odst. 2 zákona o ochranných známkách (dále jen zák. o ochr. zn.). Vůči druhému žalovanému uplatnila žalobkyně uložení povinnosti provést požadovanou změnu v registraci domény „globtour.cz“, neboť podle žalobního tvrzení druhý žalovaný za zneužívání doménového jména „globtour.cz“ také odpovídá a je jedinou osobou (výhradním subjektem, zajišťujícím správu národních domén druhého stupně na území České republiky), která může tento protiprávní stav odstranit.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. ledna 2009 č. j. 19 Cm 69/2008-216 první žalované uložil povinnost zdržet se užívání a nakládání s doménovým jménem Globtour.cz, vyjma jeho převodu na žalobkyni (výrok I.), a povinnost převést doménové jméno Globtour.cz na žalobkyni (výrok II.), a žalobu, kterou se žalobkyně domáhala uložení povinnosti druhému žalovanému provést registraci doménového jména Globtour.cz ve prospěch žalobkyně, zamítl (výrok III.); dále rozhodl o nákladech řízení (výrok IV. a V.).

Soud prvního stupně vzal za prokázané, že žalobkyně je vlastníkem ochranné známky č. 188067 o znění „globtour PRAHA s. r. o.“ s prioritou od 6.10.1994 pro mimo jiné provozování cestovní kanceláře. Předchozím vlastníkem byla společnost GLOBTOUR PRAHA, s. r. o., a to od 30. 1. 1996 do 9. 9. 2004. Žalobkyně je také vlastníkem ochranné známky č. 291141 od 6. 2. 2007 o znění „globtour“. Žalobkyně své služby nabízí na webových stránkách www.ckglobtour.cz. Doména www.globtour.cz byla registrována od 24. 11. 2005 pro společnost Zájeddy.cz, spol. s r. o. a následně převedena na první žalovanou. Původně byla doména www.globtour.cz registrována pro společnost GLOBTOUR PRAHA, s. r. o., ale v důsledku neobnovení její platnost zanikla. Na stránkách www.globtour.cz je po přesměrování na stránky www.zajeddy.cz umístěna nabídka společnosti Agentura Zájeddy.cz, a. s. První žalovaná je vlastníkem ochranné známky č. 303316 o znění „Globtour“, a to do 15. 9. 2008 pro jiné výrobky než služby cestovní kanceláře. Soud prvního stupně též vzal za prokázané, že existuje několik společností s obchodní firmou obsahující slovo „globtour“.

Soud prvního stupně dovodil, že žaloba je důvodná, pokud se týká první žalované; žalobkyně a první žalovaná jsou soutěžiteli, jelikož na svých webových stránkách nabízejí stejné služby. Soud prvního stupně má za to, že první žalovaná využila situace vzniklé při prohlášení konkursu na společnost GLOBTOUR PRAHA, s. r. o., IČ 45270325, která byla držitelem domény www.globtour.cz. Tato doména zanikla z důvodu neprodloužení platnosti v době průběhu konkursu a byla tedy volná. První žalovaná ji „pro sebe“ nechala registrovat a umožnila na těchto stránkách nabízení služeb prodeje zájezdů společnosti Agentura Zájeddy.cz, a. s. a následně na nich uváděla „hledáte-li GLOBTOUR, hledejte jinde, ale dovolenou najdete zde“. Za obsah www stránek na této doméně odpovídá první žalovaná, jelikož je jedinou osobou, která může

přístupovat k tomuto obsahu a může ho, z pozice držitele domény, měnit či rušit. Tímto jednáním se první žalovaná dopustila nepřipustného vyvolání nebezpečí záměny mezi žalobkyní a první žalovanou ve smyslu § 47 obch. zák. a je tudíž na místě toto jednání (tj. užívání domény) první žalované zakázat a uložit jí odstranit protiprávní stav převodem domény na žalobkyni. Tohoto jednání se podle soudu prvního stupně první žalovaná dopustila nepřímo tím, že umožnila třetí osobě (se kterou je však personálně spjata) užívat tuto doménu se závadným obsahem.

K otázce porušování práv k ochranné známce soud prvního stupně dospěl k závěru, že skutečně žalobkyni svědčí právo přednosti z ochranné známky č. 188067 o zní „globtour PRAHA s. r. o.“ a tudíž první žalovaná (uváděním nabídek zájezdů a dovolené na stránkách www.globtour.cz) její práva porušovala ve smyslu § 8 zák. o ochr. zn. Podle soudu prvního stupně na věci nic nemění ani to, že první žalovaná je vlastníkem ochranné známky č. 303316 o znění též „Globtour“, jelikož tato není chráněna pro služby cestovní kanceláře a uvádění nabídky služeb cestovní kanceláře první žalovanou bylo přerušeno až vydaným předběžným opatřením. Neobstojí tedy námitka první žalované, že doménu www.globtour.cz chce první žalovaná využívat pro svoji (jinou) podnikatelskou činnost.

Soud prvního stupně se též zabýval otázkou, zda je na místě nárok žalobkyně na převod domény s ohledem na to, že žalobkyně užívá jiné domény, a to www.ckglobtour.cz, www.glob.cz a www.globtour.sk. Podle jeho závěru nelze použít pravidlo, že uživatel internetu je s přesným uvedením složení doménového jména obeznámen a odliší tedy význam drobných odchylek v psaní domény. Žalobkyně sice má pro svou podnikatelskou činnost vyhrazeny jiné domény, ale její klienti jsou užíváním domény www.globtour.cz mateni a informují se telefonicky. Zároveň soud prvního stupně dovodil, že po upozornění žalobkyně na protiprávní jednání (v dubnu 2008) první žalovaná změnila svou obchodní firmu (září 2008) tak, že obsahovala slovo GLOBTOUR a podala přihlášku ochranné známky (září 2008) o znění „globtour“ pro jiné výrobky než známka žalobkyně. Soud prvního stupně zdůrazňuje, že první žalovaná mohla svou doménu využívat pro podnikání bez omezení, ale ne tak, aby vyvolávala dojem spojení se žalobkyní tím, že na stránkách www.globtour.cz nabízí prodej též zájezdů a dovolené. Pokud by tomu tak nebylo, podle tvrzení soudu prvního stupně požadavek žalobkyně by na místě pravděpodobně nebyl.

K otázce záměny obchodní firmy soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že obě obchodní firmy obsahují slovo „globtour“. Vzhledem k tomu, že nárok na změnu obchodní firmy nebyl uplatněn, soud uvedl, že se proto touto otázkou blíže nezabýval.

Pokud se týká uložení povinnosti druhému žalovanému provést registraci doménového jména „globtour.cz“ ve prospěch žalobkyně, soud prvního stupně dospěl k závěru, že tomuto nároku nebylo možné vyhovět. Druhý žalovaný mohl provést „převod“ sporné domény (článek 5 Pravidel registrace doménových jmen v ccTLD.cz), nikoliv však její „registraci“ ve prospěch žalobkyně, jelikož sporná doména již registrována je a nelze připustit stav, kdy by existovaly dvě zcela identické domény (což by bylo v rozporu s článkem 2.8.5 týchž Pravidel).

Nad rámec soud prvního stupně uvedl, že i kdyby žalobkyně požadovala převod domény, povinnost týkající se změny držitele domény má být ukládána tomuto držiteli (zde první žalované) a v případě pravomocného rozhodnutí soudu je i na návrh oprávněného v rejstříku domén registrátorem (zde druhým žalovaným) provedena bez dalšího. Je proto nadbytečné, podle názoru soudu prvního stupně, tuto povinnost případně ukládat registrátoru.

Z výše uvedených důvodů soud prvního stupně vyhověl jak zdržovacímu nároku, tak výrokem II rozsudku odstranil závadný stav, a to převodem domény na žalobkyni. U lhůty k plnění nebyl podle soudu prvního stupně dán důvod pro její prodloužení, jelikož splnění povinnosti spočívá

pouze v předložení příslušného „formuláře“ první žalovanou registrátoru (zde druhému žalovanému).

K odvolání první žalované Vrchní soud v Praze (dále jen odvolací soud) rozsudkem ze dne 1. března 2010, č. j. 3 Cmo 265/2009-282, rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích I. a II. p o t v r d i l , ve výroku IV. změnil (I. výrok) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (II. výrok).

Odvolací soud dovodil, že soud prvního stupně měl pro své rozhodnutí skutková zjištění v potřebném rozsahu, doplnění, jež navrhovali účastníci řízení o odvolání a odvolací soud jim i zčásti vyhověl, se jeho zásadních zjištění podstatněji nedotkla. Odvolací soud uvedl, že pokud soud prvního stupně nepovažoval za potřebné vyslechnout jednatele první žalované, nelze v tomto shledat vadu řízení, neboť tvrzení, k němuž byl jeho výsledek navržen, nebyla podstatná a vyšla najevo z jiných, již provedených důkazů. Odvolací soud uvedl, že skutečnost, že soud prvního stupně neprovedl některý z účastníkem navržených důkazů v souladu s § 120 odst. 1 o. s. ř., nelze pokládat za porušení rovnosti práv účastníků řízení. Zjištění soudu prvního stupně i odvolací soud pro své rozhodnutí převzal a plně z nich vycházel a ztotožnil se i s výsledným jeho právním hodnocením, že jednání první žalované je jednáním porušujícím práva žalobkyně. Pro ověření stavu věci a úplnost zjištění odvolací soud opakovat dokazování zčásti již v řízení uplatněnými důkazy, dále pak dokazování doplnil podle návrhů účastníků.

Předmětem odvolacího řízení bylo rozhodnutí soudu prvního stupně v rozsahu žalobkyní uplatněných nároků na uložení povinnosti první žalované zdržet se užívání a nakládání s doménovým jménem „globtour.cz“ a na odstranění závadného stavu uložení povinnosti první žalované převést toto doménové jméno na žalobkyni. Žalobkyně tvrdila tyto své nároky jako nároky z nekalé soutěže podle § 53 obch. zák. a z porušení práv k ochranným známkám podle § 8 odst. 1 a 2 zák. o ochr. zn. a § 4 zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví (dále jen zák. o vymáhání práv z prům. vlastnictví), vedle toho tvrdila i porušení svých práv z obchodní firmy podle § 12 obch. zák. Vlastní zásah do uvedených práv a projev nekalé soutěže spatřovala žalobkyně v užívání doménového jména „globtour.cz“ k nabídce zájezdů, tj. k činnosti, v níž žalobkyně s obchodní firmou GLOBTOUR GROUP, a. s. na území ČR podniká a pro niž užívá a je oprávněna užívat i ochranné známky, jež obsahují slovní prvek „globtour“.

Odvolací soud soustředil své posouzení na práva žalobkyně z ochranných známek a na ochranu proti jednání nekalé soutěže, neboť i soud prvního stupně shledal uplatněné nároky za důvodné pro porušení těchto práv. První žalovaná zpochybnila zejména naplnění podmínek generální klauzule nekalé soutěže a tvrdila omezení práv vlastníka ochranné známky zněním své obchodní firmy.

Odvolací soud se ztotožnil s právním posouzením soudu prvního stupně, podle kterého je jednání první žalované jednáním nekalosoutěžním podle generální klauzule nekalé soutěže, dále za klamavé označení zboží a služeb podle § 46 obch. zák., neboť označení domény „globtour.cz“ bylo způsobilé vyvolat u zájemce o webové stránky žalobkyně mylnou domněnku, že na stránkách takto označených nalezne informace žalobkyně se týkající a její internetové produkty, dále pak za vyvolání nebezpečí záměny podle § 47 písm. a) obch. zák., neboť jednání navodilo možnost přímé i nepřímé záměny s první žalovanou spřízněných společností se žalobkyní, a také parazitování na pověsti podle § 48 obch. zák., pokud určitou známost označení GLOBTOUR pro své podnikání, resp. spřízněné společnosti, hodlala první žalovaná využít. Odvolací soud, shodně se závěry soudu prvního stupně, uzavřel, že žalobkyně právem uplatnila na první žalované své nároky podle § 53 obch. zák. na zdržení se závadného jednání, které je jednáním nekalosoutěžním, a na odstranění vzniklého závadného stavu.

Ve shodě se soudem prvního stupně i odvolací soud vyšel ze zjištění, že žalobkyně je vlastníkem ochranných známek, chránících označení s výrazným slovním prvkem „globtour“ pro zájezdy a služby cestovní kanceláře, že první žalovaná popsaným způsobem návštěvníka těchto stránek „globtour.cz“ přivádí k nabídce zájezdů, nikoli však žalobkyně, tj. užívá dané označení v rozporu se zákonem o ochranných známkách. Navíc má odvolací soud za to, že jak registrace ochranné známky první žalované, tak i volba nového znění obchodní firmy, je jednáním spekulativním, jednáním nikoli v dobré víře, jemuž nelze poskytnout právní ochranu. Odvolací soud, shodně se závěry soudu prvního stupně, uzavřel, že žalobkyně právem uplatnila na první žalované svůj nárok podle § 4 odst. 1 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, na zdržení se pokračování v závadném jednání a nápravy tohoto závadného stavu formou převodu doménového jména na žalobkyni, jež se zde jeví jako odpovídající a přiměřený prostředek k odstranění závadného stavu.

Odvolací soud uzavřel, že oba své nároky z nekalé soutěže podle § 53 obch. zák. a z práv vlastníka ochranných známek podle § 4 odst. 1 zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví žalobkyně v řízení prokázala, a proto pokud soud prvního stupně žalobě vyhověl, pak odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil. Výrok IV. o nákladech řízení odvolací soud změnil podle § 220 odst. 3 o. s. ř. vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobkyně je plátcem DPH.

Rozsudek odvolacího soudu napadla první žalovaná v zákonné lhůtě dovoláním, a to proti všem výrokům napadeného rozsudku, z jehož obsahu vyplývá, že je považuje za přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., neboť se podle ní jedná o rozhodnutí, které má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Důvodnost svého dovolání opírá první žalovaná o ustanovení § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., tj. že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci, a o ustanovení § 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř., tj. že řízení je postiženo vadou řízení, která má za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Podle tvrzení dovolatelky otázky zásadního právního významu jsou v tomto případě spojeny s rozhodnutím soudu, kterým byl nahrazen projev vůle první žalované převést doménové jméno „globtour.cz“ na žalobkyni, a to podle názoru dovolatelky za podmínek a způsobem, který v platném právním řádu nemá oporu. Podle tvrzení dovolatelky jde přitom o otázky, které dosud nebyly judikatorně řešeny, odvolací soud na nich založil své rozhodnutí a tyto otázky mají potřebný judikaturní přesah neomezuující se pouze na tento konkrétní případ. Podle dovolatelky jde o tyto zásadní právní otázky:

- 1) Zda mohou obecné soudy rozhodnout o převodu doménového jména na třetí osobu, a to za situace, kdy nárok této třetí osoby nemá oporu v hmotném právu, ani nevyplyvá z žádného soukromého smluvního ujednání.
- 2) Zda v případě, že jsou obecné soudy oprávněny činit rozhodnutí dle bodu 1), není současně jejich povinností rozhodnout o právu převodce doménového jména na protiplnění v penězích, neboť držba doménového jména je nepochybně majetkovým právem vyjádřitelným v penězích.
- 3) Zda rozhodnutí obecných soudů, jímž se nahrazuje projev vůle účastníka řízení – převést doménové jméno třetí osobě, není porušením principu proporcionality ve vztahu k úpravě nároků z tvrzených porušených práv.
- 4) Zda internetová doména, resp. držba práv k této doméně a jejímu označení představují právo či majetkovou hodnotu, která je jako ostatní majetková práva (např. práva k ochranným známkám) chráněna právem žalovaného vlastnit majetek, zaručeným mimo jiné článkem 11 Listiny základních práv a svobod (dále jen LZPS).

5) Zda registrace ochranné známky a změna obchodní firmy dle znění této ochranné známky omezuje práva osob s ochrannými známkami se shodným zněním.

6) Zda při řízení, ve kterém se žalobce domáhá práv z nekalosoutěžního jednání, může sloužit jako důkaz další jednání žalovaného, které nesouvisí s žalobcem, nezasahuje do práv žalobce a o němž při řízení nebylo zjištěno, z jakých důvodů a ve prospěch koho jej žalovaný činí.

Nesprávné právní posouzení věci soudem prvního stupně i soudem odvolacím spatřuje dovolatelka konkrétně v následujících závěrech:

- Stanovení povinnosti první žalované, aby převedla na žalobkyni doménové jméno „globtour.cz“ (výrok II. rozsudku soudu prvního stupně), které nemá oporu v předpisech hmotného práva.

Podle dovolatelky ani § 53 obch. zák., ani § 4 zák. o vymáhání práv z prům. vlastnictví neumožňují soudu, aby pod odstraňovací nárok podřadil povinnost žalované převést na žalobkyni práva k užívání doménového jména, neboť stanovení takovéto povinnosti jednoznačně přesahuje restituční povahu tohoto nároku.

- Z výroku rozsudku v části týkající se povinnosti první žalované převést na žalobkyni doménové jméno, a z jeho odůvodnění není zřejmé, zda se jedná o rozhodnutí ukládající splnění povinnosti nebo o rozsudek ukládající prohlášení vůle. Pokud by soud byl oprávněn rozhodnout o povinnosti první žalované převést doménové jméno na žalobkyni (což dovolatelka rozhodně nepřipouští), měl současně povinnost v rozhodnutí stanovit žalobkyni povinnost zaplatit přiměřenou cenu práv k doménovému jménu žalované jako protihodnotu k poskytnutému plnění.

- Rozhodnutím soudu o povinnosti převést doménu došlo k překročení rámce práva na odstranění závadného stavu a současně k zjevnému, hrubému a neodůvodněnému zásahu do práva první žalované vlastnit majetek, které je jí zaručeno článkem 11 LZPS.

- Podle závěrů odvolacího soudu bylo jednání první žalované, která si koupila internetovou doménu, následně registrovala ochrannou známku a změnila znění své obchodní firmy, spekulativní, nikoliv v dobré víře a v rozporu s dobrými mravy.

Dovolatelka své jednání označuje za jednání odpovědné a obezřetné, kterým se snažila zajistit si svá práva, a naopak chování žalobkyně v této věci považuje za neodpovědné a neobezřetné, když začala podnikat na území ČR pod označením „Globtour group“, aniž by práva k příslušné ochranné známce a internetové doméně měla.

- Porušení zásady koncentrace řízení při jednání odvolacího soudu (žalobkyně předložila důkaz – exekutorský zápis, týkající se užívání domény „firotur.cz“, která podle dovolatelky s předmětem sporu nesouvisí a nijak nezasahuje do práv žalobkyně, přesto byl proveden) a zároveň provedení důkazu, který není způsobilý být důkazem ve smyslu § 125 o. s. ř.

- Za vadu řízení dovolatelka považuje, že odvolací soud argumentoval údaji v obchodním rejstříku, z nichž vyvodil „nedostatek dobré víry související s personálním propojením“, po skončení jednání dodatečně dohledal ve spisu nezjištěné důkazy, kterými by bylo doloženo při řízení tvrzené, ale neprokázané personální propojení, takže se účastníci řízení neměli možnost k tomuto důkazu ani k návrhu na něj vyjádřit ve smyslu § 123 o. s. ř. Navíc podle dovolatelky odvolací soud v napadeném rozsudku zaměnil dvě odlišné právnické osoby a vydával je za jednu osobu.

S ohledem na to, že vytýkané vady řízení a nesprávné právní posouzení postihují jak rozsudek soudu prvního stupně, tak i následně rozsudek odvolacího soudu, je podle názoru dovolatelky na místě, aby dovolací soud zrušil obě rozhodnutí a vrátil věc zpět soudu prvního stupně.

Žalobkyně se k dovolání první žalované nevyjádřila.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (dále jen dovolací soud) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř., zkoumal, zda je tento mimořádný opravný prostředek přípustný.

Podle § 236 odst. 1 o. s. ř. lze dovoláním napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon (v ustanoveních § 237 až 239 o. s. ř.) připouští. Proti potvrzujícímu rozsudku odvolacího soudu je dovolání přípustné za podmínek uvedených v § 237 odst. 1 písm. b) a písm. c) o. s. ř.

Podle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. je dovolání přípustné proti rozsudku odvolacího soudu, jímž byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl jinak než v dřívějším rozsudku proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil. O takový případ se v dané věci nejedná, přichází proto v úvahu pouze přípustnost dovolání, jejíž podmínky stanoví § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Dovolání žalobkyně do rozsudku odvolacího soudu, kterým byl odvolacím soudem potvrzen v pořadí první rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé, jímž byla první žalované uložena povinnost zdržet se užívání a nakládání s doménovým jménem Globtour.cz, vyjma jeho převodu na žalobkyni, a převést doménové jméno Globtour.cz na žalobkyni, přichází v úvahu jen podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., pokud dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Podle § 237 odst. 3 o. s. ř. má rozhodnutí odvolacího soudu zásadní právní význam zejména tehdy, jestliže v něm řešená právní otázka má zásadní význam nejen pro rozhodnutí v konkrétní věci (v jednotlivém případě), ale z hlediska rozhodovací činnosti soudů vůbec (pro jejich judikaturu), přičemž se musí jednat o takovou právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu nebyla dosud řešena nebo která je rozhodována rozdílně či měla být posouzena jinak. Přípustnost dovolání pak není založena pouhým tvrzením dovolatele, že rozhodnutí odvolacího soudu zásadní význam po právní stránce má, nýbrž až kladným závěrem dovolacího soudu, že tomu tak vskutku je. Závěr o tom, zda dovoláním napadený rozsudek odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam, činí dovolací soud předběžně, zvláštní rozhodnutí o tom nevydává. Dospěje-li ke kladnému závěru, jde o přípustné dovolání a dovolací soud bez dalšího přezkoumá napadený rozsudek a rozhodne o něm meritorně.

Z toho, že přípustnost dovolání je ve smyslu citovaných ustanovení spjata se závěrem o zásadním právním významu rozsudku po stránce právní, vyplývá, že také dovolací přezkum se otevírá pro posouzení otázek právních (ať již v rovině procesní nebo z oblasti hmotného práva), jiné otázky (zejména posouzení správnosti nebo úplnosti skutkových zjištění) přípustnost dovolání nezakládají. Způsobilým dovolacím důvodem, jímž lze dovolání odůvodnit, je tak zásadně důvod podle § 241a odst. 2 písmo b) o. s. ř., jehož prostřednictvím lze namítat, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Nesprávným právním posouzením věci ve smyslu § 241a odst. 2 písmo b) o. s. ř. je pochybení soudu při aplikaci práva na zjištěný skutkový stav, tedy případ, kdy byl skutkový stav posouzen

podle jiného právního předpisu, než který měl být správně použit, nebo byl-li sice aplikován správně určený právní předpis, ale soud jej nesprávně vyložil.

Nesprávným právním posouzením věci je způsobilým dovolacím důvodem jen tehdy, jestliže právě na něm napadené rozhodnutí spočívá, jinými slovy, bylo-li rozhodující pro výrok rozhodnutí odvolacího soudu.

Jelikož ve smyslu ustanovení § 242 odst. 3 věty první o. s. ř. je dovolací soud vázán uplatněným dovolacím důvodem, jsou pro úsudek, zda rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam či nikoli, relevantní jen otázky (z těch, na kterých napadené rozhodnutí spočívá), jejichž posouzení odvolacím soudem dovolatel napadl, resp. jejichž řešení v dovolání zpochybnil.

Přitom otázku, zda dovoláním napadené rozhodnutí má po právní stránce zásadní význam, řeší dovolací soud jako otázku předběžnou. Přípustnost dovolání pak není založena pouhým tvrzením dovolatele, že rozhodnutí odvolacího soudu zásadní význam po právní stránce má, nýbrž až kladným závěrem dovolacího soudu, že tomu tak vskutku je.

V projednávané věci dospěl dovolací soud k závěru, že dovolání je podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. přípustné proti rozsudku odvolacího soudu pouze v rozsahu, ve kterém byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně pod bodem II, kterým byla žalované 1 uložena povinnost převést domové jméno Globttour.cz na žalobkyni, neboť odvolací soud i soud prvního stupně rozhodly o tomto žalobkyní uplatněném nároku na odstranění závadného stavu (protiprávního jednání první žalované) v rozporu s hmotným právem.

Jak vyplývá z podaného dovolání, dovolatelka zpochybňuje právní posouzení věci soudem prvního stupně i odvolacím soudem. Své dovolací námitky založila dovolatelka na přesvědčení, že její úspěch ve věci závisí na správném hodnocení, tj. že za situace, kdy nárok třetí osoby nemá oporu v hmotném právu, ani nevyplývá z žádného soukromého smluvního ujednání, není možné uložit první žalované povinnost převést doménové jméno na třetí osobu (zde žalobkyni). Podle dovolatelky § 53 obch. zák. ani § 4 odst. 1 zák. o vymáhání práv z prům. vlastnictví neumožňují soudu, aby pod odstraňovací nárok podřadil povinnost žalované převést na žalobkyni práva k užívání doménového jména, neboť stanovení takovéto povinnosti jednoznačně přesahuje restituční povahu tohoto nároku. Dovatelka tvrdí, že rozhodnutím soudu o povinnosti převést doménu došlo k překročení rámce práva na odstranění závadného stavu a současně k zjevnému, hrubému a neodůvodněnému zásahu do práva první žalované vlastnit majetek, které je jí zaručeno článkem 11 LZPS.

Námitka dovolatelky je důvodná a rozhodnutí odvolacího soudu má v rozsahu, ve kterém bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně ve výroku II, jímž byla žalované 1 uložena povinnost převést doménové jméno Globttour. cz na žalobkyni, po právní stránce zásadní význam ve smyslu § 237 odst. 3 o. s. ř.

Dále dovolatelka vytýkala v projednávané věci odvolacímu soudu, že nesprávně právně posoudil věc, když tvrdil, že jednání první žalované lze považovat za porušení práv z ochranných známek žalobkyně i za nekalosoutěžní (podle generální klauzule i podle zvláštních skutkových podstat upravených v § 46, 47 a 48 obch. zák.), a proto je možno přiznat žalobkyni uplatněný zdržovací a odstraňovací nárok.

Nesouhlasí se závěry odvolacího soudu, že jednání první žalované, která si koupila internetovou doménu, následně registrovala ochrannou známku a změnila znění své obchodní firmy, bylo spekulativní, nikoliv v dobré víře a v rozporu s dobrými mravy. Dovatelka dále shledává při jednání odvolacího soudu porušení zásady koncentrace řízení (provedením důkazu žalobkyně –

exekutorského zápisu, týkajícího se užívání domény „f.cz“, která s předmětem sporu nesouvisí a nijak nezasahuje do práv žalobkyně) a také nesprávné provedení důkazu, který není způsobilý být důkazem ve smyslu § 125 o. s. ř. Za vadu řízení dovolatelka označila argumentaci odvolacího soudu údaji v obchodním rejstříku, z nichž vyvodil „nedostatek dobré víry první žalované související s personálním propojením“, aniž by účastníci řízení měli možnost k tomuto důkazu a k návrhu na něj vyjádřit se ve smyslu § 123 o. s. ř.

V uvedeném rozsahu pokud dovoláním je napaden výrok rozsudku odvolacího soudu, kterým potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I, jímž byla žalované 1 uložena povinnost zdržet se užívání a nakládání s doménovým jménem Globtour.cz, vyjma jeho převodu na žalobce, není dovolání přípustné. V daném případě nebyla řešena otázka, která v rozhodování dovolacího soudu nebyla vyřešena, nebo je rozhodována rozdílně, nebo by měla být vyřešena zcela jinak (§ 237 odst. 3 o. s. ř.)

Pokud jde o protiprávnost jednání první žalované, dovolací soud, jsa vázán uplatněnými dovolacími důvody, dospěly soudy ke správnému závěru, že v daném případě první žalovaná jednala nekalosoutěžně a svým jednáním zasáhla do práv žalobkyně k ochranným známkám. V této otázce se dovolací soud ztotožňuje s právním posouzením obou soudů, že žalobkyni lze přiznat uplatněný zdržovací nárok, tedy konkrétně uložit první žalované, aby se zdržela užívání a nakládání s doménovým jménem „globtour.cz“. (K druhému uplatněnému odstraňovacímu nároku, tj. aby první žalovaná převedla doménové jméno „globtour.cz“ na žalobkyni, viz níže.)

Závěry odvolacího soudu v otázce prokázání nekalosoutěžního jednání první žalované, jímž zasáhla do práv k obchodní firmě a k ochranným známkám žalobkyně, jsou správné. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně byla zapsána do obchodního rejstříku SR k 23. 7. 2004 pod obchodní firmou GLOBTOUR GROUP, a. s. a na území ČR podniká organizační složkou, zapsanou do obchodního rejstříku k 31. 1. 2005 s předmětem podnikání provozování cestovní kanceláře, je vlastníkem několika ochranných známek se slovním prvkem „globtour“ (známka č. 188067 s právem přednosti od 6. 10. 1994, známka č. 291141 s právem přednosti od 6. 2. 2007 – obě známky zapsané mj. pro provozování cestovní kanceláře ve službách třídy 39). Na internetu v tuzemské národní doméně.cz nabízí žalobkyně své služby v doméně „ckglobtour.cz“, „glob.cz“ nebo „globtour-bratislava.cz“. Dále bylo prokázáno, že první žalovaná byla zapsána do obchodního rejstříku k 12. 4. 2000 pod obchodní firmou Agentura 2001, spol. s r. o. a až během řízení (žaloba ve věci byla podána 2. 6. 2008) k 5. 9. 2008 změnila svou obchodní firmu na Agentura Globtour, spol. s r. o., k 11. 3. 2009 na Globtour, spol. s r. o., dříve (do března 2009) s předmětem podnikání reklamní a propagační činnost, koupě a prodej, nyní s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Bylo prokázáno, že první žalovaná je rovněž vlastníkem ochranné známky „globtour“ (známka č. 303316 s právem přednosti od 15. 9. 2008, jež se však organizování zájezdů a služeb cestovní kanceláře netýká). Z nesporných zjištění i údajů CZ.NIC (<http://www.nic.cz/whois>) bylo zjištěno, že první žalovaná je držitelem doménového jména „globtour.cz“, a to od 5. 5. 2008 (předtím, tj. od 24. 11. 2005 byla držitelem doménového jména „globtour.cz“ společnost Zájezdy.cz, spol. s r. o. a od 5. 4. 2007 společnost Agentura Zájezdy.cz, spol. s r. o.). Z obsahu spisu dále vyplývá, že žalobkyně doručila 14. 4. 2008 předchozímu držiteli domény „globtour.cz“ svou výzvu ke zdržení se protiprávního jednání a k nápravě závadného stavu, předběžné opatření soudu (č. j. 2Nc 1055/2008-42 ze dne 20. 5. 2008) se zákazem dispozice s doménovým jménem bylo řádně doručeno první žalované až dne 28. 7. 2008 (usnesení nabylo právní moci 29. 10. 2008), předtím však bylo doručeno druhému žalovanému (CZ.NIC z.s.p.o.) k 26. 5. 2008, jenž k tomuto datu další užívání domény znemožnil. Výše uvedené usnesení soudu bylo k odvolání první žalované potvrzeno Vrchním soudem v Praze (č. j. 3 Cmo 313/2008-75 ze dne 30. 9. 2008).

V otázce první žalovanou tvrzeného „vlastnictví domén“ se dovolací soud ztotožňuje se závěrem odvolacího soudu uvedeným v jeho rozsudku (blíže viz str. 7 rozsudku odvolacího soudu, včetně odkazů na odborné publikace): „Vzhledem k soukromoprávní povaze smluvně získaného práva k doménovému jménu (v právním řádu nijak neupravenému), právní teorie jednotně odmítla názor, že právo k doméně je právem vlastnickým, neboť nejde o věc v právním smyslu, jde v podstatě jen o slovní či jinak přijatelné vyjádření kódové technické identifikace počítače, příp. skupiny počítačů v síti. Shodně se smluvními podmínkami, jež přihlašovatel doménového jména ve smluvním vztahu k registrátorovi akceptuje, lze uvažovat o držiteli domény a jejího označení – doménového jména. Neobstojí proto obrana argumentující nedotknutelností vlastnického práva.“ Dovolací soud k tomu navíc dodává, že pojmu „držitel doménového jména“ se používá i např. v Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. 4. 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně.eu a zásady, jimiž se řídí registrace, dále např. v Pravidlech registrace doménových jmen v ccTLD .cz (bod 1.2.8 Držitel)

(blíže http://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20111101.pdf).

Namítá-li dovolatelka v souvislosti s posouzením nekalosoutěžního jednání tzv. jiné vady a nesprávné posouzení jejího jednání jako spekulativního dovolatelka přehlíží, že skutkový základ sporu se v dovolacím řízení nemůže změnit a že přezkumná činnost dovolacího soudu směřuje k posouzení právní kvalifikace věci včetně procesních aspektů bez toho, že by byl oprávněn zasahovat do skutkového stavu, zjištěného v nalézacím řízení soudy nižších stupňů. Případná neúplnost nebo nesprávnost skutkových zjištění a závěrů, k nimž odvolací soud dospěl a na nichž své rozhodnutí založil, není totiž žádným z dovolacích důvodů uvedených v ustanovení § 241a odst. 2 o. s. ř., nýbrž může být (při splnění dalších předpokladů) dovolacím důvodem podle ustanovení § 241a odst. 3 o. s. ř. Tento dovolací důvod však není relevantním dovolacím důvodem v případě, že přípustnost dovolání má být založena podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., jak tomu je v rozsahu souzené věci.

Obecně vzato se může soud dopustit nesprávným postupem při dokazování i tzv. jiné vady řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Výjimečně může být v dané souvislosti relevantní i tento dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř., avšak jen v případě, že otázka, zda je či není takové vady, vychází ze střetu odlišných právních názorů na výklad právního (procesního) předpisu, tak tomu však není v případě tvrzených vad dovolatelkou.

Lze tak uzavřít, že dovolání žalované 1) směřuje ve výše uvedeném rozsahu proti rozhodnutí odvolacího soudu, proti němuž není tento mimořádný opravný prostředek přípustný. Nejvyšší soud České republiky je proto aniž nařizoval jednání (ustanovení § 243a odst. 1, věta první o. s. ř.) pro nepřípustnost usnesením odmítl (§ 243b odst. 5, věta první, a § 218 písm. c) o. s. ř.

Při právním posuzování věci se soudy soustředily zejména na zajištění nápravy daného protiprávního stavu (nekalosoutěžního jednání první žalované, jímž zasáhla do práv k ochranným známkám žalobkyně), avšak nesprávně při tom interpretovaly uplatněný odstraňovací nárok, resp. jeho možnosti či limity, který vychází z obchodního zákoníku (nekalá soutěž) i ze zákona o vymáhání práv z prům. vlastnictví (ochranné známky), a to právě ve vztahu k neoprávněně zaregistrovanému (nikoliv nabytému) doménovému jménu první žalovanou. Soud prvního stupně ve svém rozhodnutí sice správně vycházel z ustanovení § 44 odst. 1 obch. zák. (generální klauzule nekalé soutěže) a z ustanovení § 8 odst. 2 zák. o ochr. známkách (viz str. 2 – 3 rozsudku soudu prvního stupně), avšak na daný případ neaplikoval ta ustanovení, jimiž by odůvodnil odstraňovací nárok žalobkyně, tj. § 4 odst. 1 zák. o vymáhání práv z prům. vlastnictví a § 53 obch. zák.

Podle § 4 odst. 1 zák. o vymáhání práv z prům. vlastnictví, došlo-li k neoprávněnému zásahu do práv, může se oprávněná osoba domáhat u soudu toho, aby se porušovatel zdržel jednání, jímž

dochází k porušení nebo ohrožení práva, a následky ohrožení nebo porušení byly odstraněny, a to zejména

a) stažením výrobků z trhu, jejichž výrobou nebo uvedením na trh nebo skladováním došlo k ohrožení nebo porušení práva,

b) trvalým odstraněním nebo zničením výrobků, jejichž výrobou nebo uvedením na trh nebo skladováním došlo k ohrožení nebo porušení práva,

c) stažením, trvalým odstraněním nebo zničením materiálů, nástrojů a zařízení určených nebo používaných výlučně nebo převážně při činnostech porušujících nebo ohrožujících právo.

Podle § 53 obch. zák. osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena, mohou se proti rušiteli domáhat, aby se tohoto jednání zdržel a odstranil závadný stav. Dále mohou požadovat přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.

Je správný závěr odvolacího soudu, že „oprávněnému zákonná úprava umožňuje uplatnit nárok na odstranění závadného stavu (zde je takový nárok přiznán jak zákonem o ochranných známkách, resp. zákonem o vymáhání práv z prům. vlastnictví, tak obchodním zákoníkem)“, a dále, že „právo na odstranění závadného stavu, jenž je tvrzen jako důsledek zásahu do práv z ochranných známek a jednání nekalé soutěže, vzniklo a trvá i v době rozhodnutí soudu“. Nelze však dovodit, že uplatněný požadavek (převod doménového jména na žalobkyni) je právě tím prostředkem, jímž bude závadný stav odstraněn. Ustanovení § 4 odst. 1 zák. o vymáhání práv z prům. vlastnictví podle názoru dovolacího soudu nelze vyložit tak, že k příkladmo uvedeným možnostem odstranění následků ohrožení nebo porušení práva (viz písm. a/ až c/) lze doplnit cokoliv dalšího podle libovůle oprávněné osoby (zde žalobkyně), aniž by se přihlédlo k restituční povaze nároku na odstranění závadného stavu.

Dovolací soud se neztotožňuje s částí závěrů odvolacího soudu, v níž odvolací soud tvrdí, že pokud je v řízení prokázán závadný stav, založený případně již registrací a dalším užíváním doménového jména, nápravou závadného stavu může být právě žalobkyni uplatněný převod doménového jména a tento požadavek nepřekračuje rámec práva na odstranění závadného stavu (tedy i souvisí s porušeným právem, s povahou zásahu do něho a není k nim zcela nepřiměřený), a rušiteli práv (zde první žalované) povinnost doménové jméno převést na oprávněného (zde žalobkyni) lze uložit rozhodnutím soudu, a to na základě a v rozsahu zákona. Podle dovolacího soudu je uvedená argumentace odvolacího soudu nesprávná zejména v tom, že na doménové jméno v rámci ochrany před nekalou soutěží a práv k ochranným známkám nahlíží jako na nehmotný statek, k němuž se váží absolutní práva (jako např. k ochranné známce nebo k obchodní firmě).

Nárok na odstranění závadného stavu má směřovat především k obnovení původního (předešlého) stavu (*restitutio in integrum*). V daném případě by toho mělo být dosaženo rozhodnutím soudu o uložení povinnosti první žalované odhlásit u registrátora pro sebe zaregistrovanou doménu „globtour.cz“ (a to do určitého stanoveného dne od právní moci rozsudku), a nikoliv nad rámec odstraňovacího nároku rozhodnutím soudu o uložení povinnosti první žalované převést doménu na žalobkyni. Bylo - li prokázáno, že žalobkyně držitelkou domény „globtour.cz“ není, ani nikdy nebyla, rozhodnutí soudu prvního stupně, které ukládá první žalované povinnost převést na žalobkyni tuto doménu, podle dovolacího soudu zcela překračuje limit daný uplatněným odstraňovacím nárokem.

Rozhodnutí odvolacího soudu (viz str. 7 rozsudku odvolacího soudu) vychází správně z názoru, že právo k doméně není vlastnickým právem, neboť nejde o věc v právním smyslu, ale jde o smluvně získané právo soukromoprávní povahy. Nutno tedy uzavřít, že vztah mezi osobou, která by chtěla mít doménu zaregistrovanou pro sebe (je-li vlastníkem ochranné známky a nositelem obchodní firmy ve znění domény - zde žalobkyně), a mezi držitelem této domény, jenž si nekalosoutěžně právě tuto doménu zaregistroval a užívá ji (zde první žalovanou), čímž zasahuje do práv jiné osoby (zde žalobkyně), je vztahem relativním, a podle toho by s ním měl soud zacházet. Uplatněný odstraňovací nárok nemůže vést k uložení povinnosti převést doménu, neboť doména žádné absolutní (výlučné) právo svému nositeli nezakládá.

Soudy nesprávně zaměňují rozhodnutí deklaratorní za rozhodnutí konstitutivní (rozhodnutí o změně držitele domény). Konstitutivní rozhodnutí soudu jsou výjimkou a mohou být vydávána pouze v případech, kdy zákon soudu výslovně přiznává oprávnění založit právní poměr (práva a povinnosti) mezi stranami. Pokud by v daném případě měl soud určit, komu má náležet právo k doméně (zda žalobkyni nebo první žalované), musela by žalobkyně u soudu uplatnit žalobu na určení podle ustanovení § 80 písm. c) o. s. ř., podle něhož žalobou lze uplatnit, aby bylo rozhodnuto zejména o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je-li na tom naléhavý právní zájem.

Podle názoru dovolacího soudu první žalovaná, pokud v době registrace uvedeného doménového jména „globtour.cz“ (tj. k 5. 5. 2008, kdy podnikala ještě pod svojí obchodní firmou „Agentura 2001, spol. s r. o.“) věděla, resp. vědět měla a mohla, že pod obchodním jménem, resp. obchodní firmou se slovem „GLOBTOUR“ již od r. 2004 na Slovensku a od r. 2005 v ČR podniká určitá obchodní společnost (žalobkyně), a dále pokud až v době tohoto řízení změnila svoji obchodní firmu (k 5. 9. 2008 na „Agentura Globtour, spol. s r. o.“, a dále pak k 11. 3. 2009 na „Globtour, spol. s r. o.“) a stala se vlastníkem ochranné známky „globtour“ (známka č. 303316 s právem přednosti od 15. 9. 2008), registrovala a užívala doménové jméno „globtour.cz“ v rozporu s dobrými mravy soutěže a jednala nekalosoutěžně. Z výše uvedených důvodů, může být dosaženo nápravy závadného stavu právě odebráním registrovaného doménového jména první žalované, a to na základě a v rozsahu zákona, který nárok na odstranění závadného stavu umožňuje (zde obch. zák., zák. o vymáhání práv z prům. vlastnictví).

Dovolací soud se z výše uvedených důvodů neztotožňuje s právním názorem odvolacího soudu (stejně jako s právním názorem soudu prvního stupně). Ani soud prvního stupně, ani odvolací soud neposoudily věc správně podle právních předpisů ČR (viz zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, a zák. č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví).

Nejvyšší soud ČR s ohledem na to, že shledal námitky dovolatelky částečně důvodnými, napadený v uvedeném rozsahu rozsudek odvolacího soudu zrušil (§ 243b odst. 2, část věty za středníkem, o.s.ř.). Vzhledem k tomu, že důvody, pro které byl zrušen rozsudek odvolacího soudu, platí i pro rozsudek soudu prvního stupně, zrušil dovolací soud i tento rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 o.s.ř.).

V dalším řízení bude soud prvního stupně vázán právním názorem dovolacího soudu (§ 243d odst. 1, věta za středníkem o. s. ř.), přičemž rozhodne také o dosavadních nákladech řízení včetně řízení dovolacího (§ 243d odst. 1, věta druhá o.s.ř.).

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 19. dubna 2012

JUDr. Kateřina Hornochová
předsedkyně senátu